

HEILIGE ZWERFKOE

De iconische loslopende koe in het Indiase straatbeeld is veelal een zwervkoe. Slachten is verboden, maar onderhoud vaak te duur. Is de koe heiliger dan goed voor haar is?

Tekst & foto Saskia Konniger

Rajendra Singh (36) loopt naar de loslopende koe voor zijn woning in woestijnstad Bikaner en geeft hem een linzenpannenkoek. “Ik heb net geluncht”, verduidelijkt de hypotheekverstrekker. “De laatste roti heb ik bewaard voor de koe. Nu ben ik gezegend.”

Voor hindoes is de koe heilig; er huizen miljoenen hindoe-goden in haar lichaam. In het huidige India, waar het hindoe-nationalisme sterk groeit, is in de meeste staten een verbod op koeien slachten ingesteld. Een populistische zet, die een stimulans gaf aan talloze hindoe-nationalistische koebeschermsgroepen die verdachten van koesmokkel of slachten – vaak moslims – afstraffen en soms zelfs lynchen. Het hypernationalistische vuur brandt zo fel dat een politicus, Jayant Sinha, onlangs een bloemenkrans omhing bij mannen die werden verdacht van de moord op iemand die een koe zou hebben geslacht.

Mensen kijken dus wel uit om een koe te slachten. Maar het gevolg is dat er in heel India miljoenen koeien verweesd rondlopen. Boeren sturen koeien die geen melk meer geven en stieren de straat op. Ze onderhouden is te duur. De zwervkoeien eten plastic, worden aangereden en sterven in veel gevallen een hongerdood. Als het dier zo heilig is, waarom zorgt men dan niet beter voor ze?

De regering heeft opgeroepen om de zwervkoeien op te vangen in *gaushala's*, koe-opvangplaatsen, maar het zijn er te weinig en vaak ontbreekt voldoende financiering. “De overheid geeft ons

niks. We zijn afhankelijk van donoren”, reageert de gepensioneerde handelaar Satya Rathi (61) geëmotioneerd op de vraag waarom de koeien in zijn gaushala zo mager zijn. “Soms is er wel genoeg geld voor voedsel. En soms niet.”

Woestijnstad Bikaner telt zeven gaushala's met plaats voor zo'n tienduizend koeien. Maar het is niet voldoende. Nog steeds zwerven er duizenden koeien in de stad, veelal kauwend op afval.

Ajeet Singh (75) is agrariër en gaushala-donor van het eerste uur. Zoals de meeste hindoes staat hij achter het slachtverbod, maar hij is somber over het zwervkoei-probleem. “Mijn vader en grootvader hielden ook van koeien. Als ze een zieke zwervkoe zagen, gaven ze haar medische hulp. Dat was normaal. Nu niet meer. De huidige generatie geeft meer om geld en machines dan om dieren.”

“
**De zwervkoeien sterven
in veel gevallen een
hongerdood**